

Wspólnota jest chroniona przez Ojca

U was zaś nawet włosy na głowie wszystkie są policzone. Dlatego nie bójcie się: jesteście ważniejsi niż wiele wróbli. Mt 10,30-31

Jezus mówi do nas „nie bójcie się”. Chce nas umocnić, ośmielić, dodać odwagi. Chce zapewnić, że z Nim nic złego nam nie grozi. Nie mówi, że zabierze wszelki trud, cierpienie, wyrzeczenie, ale zapewnia o swojej stałej obecności. Objawia nam Ojca, który nas ochrania i daje poczucie wsparcia.

Bóg sprawił, że się spotkaliśmy i że tworzymy wspólnotę, dlatego On czuwa nad wspólnotą w chwilach ciężkich doświadczeń, dba o jej wzrost i nie pozwala się zatracić. Doświadczenie działania Bożej opatrności nie jest tylko doświadczeniem osobistym, indywidualnym, ale staje się doświadczeniem wspólnotowym, jest źródłem pokoju i pewności. Zrozumienie działania Boga w życiu wspólnoty wymaga od nas wierności i postawy całkowitego zdania się na Boga.

1. Modlitwa do Ducha Świętego

2. Czytanie Słowa Bożego

Wiemy też, że Bóg z tymi, którzy Go miłują, współdziała we wszystkim dla ich dobra, z tymi, którzy są powołani według [Jego] zamiaru. Albowiem tych, których od wieków poznał, tych też przeznaczył na to, by się stali na wzór obrazu Jego Syna, aby On był pierworodnym między wielu braćmi. Tych zaś, których przeznaczył, tych też powołał, a których powołał - tych też usprawiedliwił, a których usprawiedliwił - tych też obdarzył chwałą. /Rz 8, 28-30/

On bowiem stworzył małego i wielkiego i jednakowo o wszystkich się troszczy /Mdr 6, 7b/

Bo góry mogą ustąpić i pagórki się zachwiać, ale miłość moja nie odstąpi od ciebie i nie zachwieje się moje przymierze pokoju, mówi Pan, który ma litość nad tobą. /Iz 54,10/

3. Refleksja

Czas, by w ciszy rozważyć Słowo Boże i zastanowić się nad tym, jak te słowa odnoszą się do mojego życia, postępowania.

4. Dzielenie

Wypowiedzi uczestników spotkania dotyczące przemyśleń i refleksji, które wzbudziło w nich usłyszane Słowo Boże. Wypowiedzi zwykle zaczynamy od przytoczenia jednego z wersetów, którego dotyczy ta refleksja.

Wypowiedź w oparciu o przeczytane Słowo Boże i osobiste doświadczenie niech się łączy z odpowiedzią na pytanie:

Na czym opieram moje zaufanie Bogu?

Kiedy doświadczyłem działania Bożej opatrności we wspólnocie?

5. Modlitwa

Podsumowaniem spotkania niech będzie powierzenie się Bożej opatrności we wspólnej modlitwie.